

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

22.05.2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Школярова Віктора Федоровича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Школярова Віктора Федоровича** (далі – Кандидат), який є суддею Верховного Суду України, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Зазначення недостовірних відомостей у декларації доброчесності

У 2008 р. Україна програтала справу «Яременко проти України» у Європейському суді з прав людини, який визнав, що ключові докази у справі були отримані з порушенням низки основоположних прав (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_405).

31.07.2009 р. Верховний Суд України на спільному засіданні Судової палати у кримінальних справах та Військової судової колегії розглянув кримінальну справу за клопотанням заступника Генерального прокурора України та захисника Бущенко А.П., внесеними за поданням п'яти суддів, про перегляд у порядку виключного провадження вироку Апеляційного суду міста Києва від 20 листопада 2001 р. щодо Яременка О.В. та Самойленка А.П. За результатами розгляду Верховний Суд України ухвалою виключив з мотивувальної частини посилання на ці докази, але вирок залишив без змін (додаток 1). На той час Кандидат входив до складу Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України і перебував на робочому місці (додаток 2).

У 2015 р. Європейський суд з прав людини у рішенні у справі «Яременко проти України 2» (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_a75) зазначив, що: «Верховний Суд України здійснив доволі критичну оцінку висновків Суду у попередній справі заявника, прийнявши лише один з висновків Суду за підпунктом «с» пункту 3 статті 6 Конвенції та

не погодившись, прямо або непрямо, з рештою висновків. Суд доходить висновку, що нове рішення, ухвалене у справі заявника переважною мірою знову ґрунтувалося на тих самих доказах, отриманих у порушення процесуальних прав заявника, та при цьому існували серйозні твердження, які органи влади так і не спростували, що усі визнавальні покази було отримано під примусом, а отже, вони були «плодом отруйного дерева» Отже, визнання Верховним Судом України заявника винним здебільшого ґрунтувалось на використанні доказів, отриманих у порушення Конвенції, як було встановлено у попередньому рішенні у справі «Яременко проти України». Зважаючи на зазначені вище міркування, Суд вважає, що під час провадження з перегляду справи заявника Верховний Суд України лише закріпив порушення права заявника на справедливий судовий розгляд, його права на захист, права на мовчання та права не свідчити проти себе» (див. п. 54, 66, 67 Рішення).

Таким чином, Верховний Суд України свідомо проігнорував рішення Європейського суду з прав людини у першій справі, що призвело до ще одного програшу України в Європейському суді з прав людини.

Таким чином, Верховний Суд України під час перегляду кримінальної справи стосовно Яременка О.В. та Самойленка А.П. 31 липня 2009 року у порядку виключного провадження проігнорував рішення Європейського суду з прав людини по справі «Яременко проти України».

Кандидат у декларації доброчесності, яка міститься у матеріалах [ДОСЬЄ](#) Кандидата, підтвердив, що не приймав одноособово чи у складі колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”. Частина друга статті 3 цього Закону визначає, що перевірка проводиться щодо суддів, які одноособово або у колегії суддів розглядали справу або ухвалили рішення з допущенням порушень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, констатованих у рішенні Європейського суду з прав людини. **Зважаючи на наведену інформацію, можна зробити висновок, що Кандидат вказав неправдиві відомості у декларації доброчесності.**

На підставі викладеного, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики.

Одночасно з висновком до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України передаємо інформацію, що надійшла на веб-портал Громадської ради доброчесності, оскільки питання оцінки судових рішень не належать до сфери її повноважень:

1. Звернення громадянки, яка висловлює незгоду із Постановою Верховного Суду України від 27.01.2017 року, якою частково було задоволено заяву Устименка К.Г. про перегляд судового рішення на підставі рішення Європейського суду з прав людини «Устименко проти України» від 29.01.2016 р. (копія звернення із додатками – додаток 3).

2. Звернення з посиланням на порушення п.4 ст.45 КПК України 1960 року при розгляді 14.10.2008 р. колегією суддів Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України (до якої входив Кандидат) касаційного подання прокурора на ухвалу Апеляційного суду Черкаської області від 29.08.2008 р. про направлення кримінальної справи на додаткове розслідування (копія звернення та ухвали – додатки 4, 5).

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. Копія ухвали Верховного Суду України від 31.07.2009 р.
2. Копія відповіді Верховного Суду України
- 3-5. Копії звернень на інформаційний веб-портал Ради з додатками.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**